Приказ књиге Политика геноцида, објављен у издању листа Политика за понедељак, избачен је током ноћи - и са насловне стране штампаног издања и са Интернет издања овог дневника. Прилику да виде тај приказ имали су само читаоци првог издања Политике које се дистрибуира у унутрашњости Србије и они који преко Интернета пронађу овај текст на неким сајтовима који су га пренели. (Доносимо приказ у целини пренет са http://www.smedia.rs/vesti/detalji.php?id=54092)

Најсмртоноснија светска криза после Другог светског рата (5,4 милиона мртвих од 1998. до 2007. у ДР Конгу) само је 17 пута у новинским извештајима названа геноцидом, а убијање око 4.000 Албанаца на Косову и Метохији, чак, 323 пута

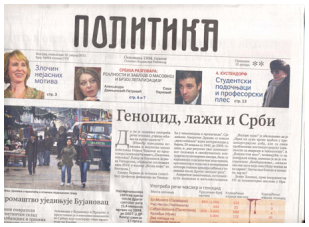
ПОЛИТИКА

Злочин нејасних мотива

Студентски подочњаци и професорски плес

Геноцид, лажи и Срби

Насловна страна данашње Политике за прво издање, одакле је током ноћи избачен текст "Геноцид, лажи и Срби"

Да ли је садашња употреба речи геноцид „увреда сећања на жртве нациста”?

(Између наводника исписана је неупитна мисао нобеловца Ноама Чомског из предговора задивљујуће књиге „Политика геноцида”, Едварда Хермана и Дејвида Питерсона, објављене последњих дана 2010. у издању „Весна инфо” из Београда.)

Едвард Херман је почасни (емеритус) професор финансија на Универзитету Пенсилванија, а Дејвид Питерсон независни новинар. Помало необичан списатељски двојац, помислићете из прве, иако се он – прелистате ли пажљиво исцрпно набрајање изворника – још најмање два пута огледао у удруженом писању, и оба пута поводом распада бивше Југославије. А другопотписани десетак и више пута сам и с другима.

Окончање Хладног рата је, према мишљењу Ноама Чомског „отворило врата ери порицања Холокауста”, у којем тзв. хуманитарно бомбардовање Југославије (читај: Србије) није последњи камичак у злођудној слагалици.

Ослонимо ли се на штиво Едварда Хермана и Ноама Чомског „Контрареволуционарно насиље: крвопролића у чињеницама и пропаганди”, Сједињене Америчке Државе су извеле „врло озбиљне” војне интервенције у, барем, 29 земаља од 1945. до 2009. године, и „као резултат свог доминантног положаја и свеобухватних контрареволуционарних напора, биле су најважнији појединачни подстрекач, организатор и морална и материјална потпора тешким крвопролићима у годинама после Другог светског рата”.

ДОГАЂАЈ ДАНА / СРБИЈА РАЗГОВАРА

Геноцид, лажи и Срби

Понављени избори на Косову

Нове институције у марту

Дачић: Могућ савез ДС и СНС

Наставак текста са насловне стране, објављен на 7. страни, такође је избачен током ноћи

Амерички званичници, потпомогнути медијима и интелектуалцима блиским власти („интелектуалци геноцида”), овладали су „управљањем злочинима” уобличујући ток пропаганде који скреће пажњу с насиља које организује и одобрава највећа светска сила на насиље њених непријатеља. Отуда несвакидашња подела – према суду потписника – на четири врсте крвопролића: конструктивна, бенигна, зликовачка и митска.

„Највећа геноцидна акција у последњих 30 година јесу економске санкције наметнуте Ираку после инвазије на Кувајт 1990, како у погледу броја жртава, тако и у погледу свести о последицама ове политике у свести оних који су је креирали”, започињу своје запањујуће истраживање двојица истраживача. „Њујорк тајмс” је обелоданио да је „Ирак на дуже време враћен у прединдустријско доба, али са свим проблемима постиндустријске зависности од енергије и технологије”. А „Вашингтон пост”, позивајући се на поверљив извор, написао је да је тзв. стратешко „бомбардовање... циљало све оне мете које омогућују земљи да се одржи”. Звучи вам блиско и познато, зар не?

Денис Халидеј**,** први координатор УН за хуманитарне послове у Ираку, поднео је

оставку уз оцену да је учинак санкција раван „геноциду”! А Еленор Робсон, предавач на Ол соул колеџу у Оксфорду (Енглеска), додала је: „Морали бисте да се вратите вековима уназад на монголску инвазију на Багдад 1258. године да нађете пљачку ових размера”. Погађате ко је пљачкао!

Едвард Херман и Дејвид Питерсонобелодањују нечасну работу политичара, интелектуалаца и новинара, по којој је најсмртоноснија светска криза после Другог светског рата (5,4 милиона мртвих од 1998. до 2007. у ДР Конгу) само 17 пута названа геноцидом у новинским извештајима, а убијање око 4.000 Албанаца на Косову и Метохији, чак, 323 пута!

Џорџ Робертсон, британски министар одбране, признао је у сведочењу пред Парламентом: „До Рачка почетком ове године (24. март 1999) ОВК је била одговорна за више жртава на Косову него југословенске власти”. Процењени број убистава од 1998. износио је две хиљаде, од чега се око 500 приписује српским снагама.

„Током грађанских ратова који су пратили разарање СФРЈ деведесетих година прошлог века – САД, Немачка, НАТО и ЕУ – сви су стали уз националне мањине које су тражиле да се одвоје од јединствене федералне државе и сви су били против националне групе Срба која је најдуже истрајавала на очувању Југославије. То је сврстало западни блок чврсто иза Хрвата и Словенаца, а онда иза босанских муслимана и, најзад, косовских Албанаца”, објашњавају Едвард Херман и Дејвид Питерсон, наводећи бројне критички усмерене списе.

Тако сазнајемо да су силе НАТО подржавале, „па чак и водиле ратне операције, а како је било значајног етничког чишћења и етничког убијања – природно је да су изрази етничко чишћење, али и масакр и геноцид брзо били примењени на ратне операције Срба”. За „масакр у Сребреници” пишу да Срби неоспорно нису никог убили осим „војно способних муслиманских мушкараца”, потрудивши се да претходно аутобусима одвезу на сигурно сву децу, жене и старце.

„Ако је Рачак измишљен злочин, а верујемо да јесте, онда је рат који је на тај начин продат свету заснован на лажи, а свака идеја да је тај рат био у циљу достизања правде мора се довести у питање, ако ништа друго онда само због те чињенице”, сматрају Едвард Херман и Дејвид Питерсон позивајући се на властити текст „Си-Ен-Ен: продаја НАТО рата на глобалном нивоу” из 2009. године.

„Масакр у Рачку”је одговарао администрацији Била Клинтона и НАТО-у да после преговора у Рамбујеу, „једној од највећих сценских варки новије историје”, отпочну дуго припремано бомбардовање Југославије (Србије).

Када је Мадлен Олбрајт, државна секретарка, први пут обавештена, одушевљено је рекла: „Пролеће је поранило на Косову”.

Драгоцено штиво потанко разоткрива двострука америчка мерила у вагању ратовања у Дарфуру (Судан), Руанди, Ираку, Либану, Авганистану, Индонезији, Гватемали, Салвадору и тако редом.

(balkanmagazin.com)